

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de avocatul Dumitru Barbaroș în interesele lui Andrei Ciobanu,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Ciobanu împotriva IP „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală”, terț SRL „Aronax” privind contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 29 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău

(Dosarul nr. 3ra-185/24

NR. PIGD 2-22054516-01-3ra-21022024)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. V. Ciumac
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Negru, E. Palanciuc, I. Dutca,

26 februarie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de avocatul Dumitru Barbaroș în interesele lui Andrei Ciobanu

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 18 aprilie 2022, avocatul Dumitru Barbaroș, în interesele reclamantului Andrei Ciobanu, s-a adresat cu acțiune în procedura contenciosului administrativ împotriva IP „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală”, terț SRL „Aronax”, solicitând declararea nulității actului administrativ individual defavorabil - Hotărârea Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală din 27 decembrie 2021; anularea totală a Deciziei de respingere a cererii de înregistrare a mărcii din 31.05.2021; obligarea Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală să emită un act administrativ individual favorabil prin care să înregistreze marca „Mellony”, număr de depozit 044917, data depozit: 27.09.2019, solicitant: Ciobanu Andrei.

2. În motivarea acțiunii, a indicat că în anul 2019, Andrei Ciobanu s-a adresat Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova cu o cerere de înregistrare a mărcii combinate „Mellony”, căreia i s-a atribuit data de depozit 27 septembrie 2019, și numărul de depozit 044917.

3. La 1 februarie 2021 de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova, a fost emis Avizul de refuz provizoriu total, în care s-a indicat că urmare a Opoziției nr. 1976 din 6 aprilie 2020, s-a constatat că desemnarea „Mellony” nu poate fi înregistrată în calitate de marcă pentru produsele/serviciile din clasele 25, 35, deoarece prin opoziția depusă în conformitate cu art. 40 din Legea nr. 38/2008 se demonstrează atingerea unui drept dobândit anterior, în special dreptul de autor, protejat în baza Legii nr. 139 privind dreptul de autor și drepturile conexe, art. 8 alin.(3) din Legea nr. 38/2008 privind protecția mărcilor.

4. Drepturile la o marcă neînregistrată, au fost dobândite de către opozant înainte de data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii, și sunt confirmate prin probe ce demonstrează că pe piața Republicii Moldova au fost plasate servicii identice sau similar cu cele solicitate, marcate cu semnul respectiv

care beneficiază de protecție cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris, iar prin utilizarea mărcii solicitate s-ar crea un risc de confuzie cu semnul anterior (art. 8(4)a) din Legea nr. 38/2008.

5. Ulterior, la data de 31.05.2021 de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova, a fost emisă Decizia de respingere a cererii de înregistrare a mărcii, prin care s-a decis: Se consideră parțial întemeiată opoziția depusă în conformitate cu art. 40 din Legea nr. 38/2008 din următoarele motive: Invocarea art. 7(1)g din Legea nr. 38/2008 privind protecția mărcilor nu este justificată, deoarece probele prezentate nu se referă la originea geografică, calitatea ori natura produselor/serviciilor.

6. Invocarea art. 8 alin.4 lit.a) din Legea nr.38/2008 se consideră parțial întemeiată, deoarece nu sunt prezentate probe ce demonstrează că pe piața Republicii Moldova au fost plasate produse identice sau similar cu cele solicitate din clasa 25, marcate cu semnul respectiv care beneficiază de protecție cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris, iar prin utilizarea mărcii solicitate s-ar crea un risc de confuzie cu semnul anterior fără motive justificate s-ar profita de renumele acestui semn.

7. S-a respins cererea de înregistrare a mărcii „Mellony” solicitată pentru produsele/ serviciile din clasele 25, 35, din următoarele motive: Prin opoziția depusă în conformitate cu art.40 din Legea nr.38/2008, se demonstrează faptul atingerii unui drept dobândit anterior, în special a dreptului de autor, protejat în baza Legii nr. 139 privind dreptul de autor și drepturile conexe (art. 8(3) din Legea nr. 38/2008 privind protecția mărcilor);

8. Prin opoziția depusă în conformitate cu art. 40 din Legea nr. 38/2008, se demonstrează că drepturile la o marcă neînregistrată, au fost dobândite de către opozant înainte de data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii, și sunt confirmate prin probe ce demonstrează că pe piața Republicii Moldova au fost plasate servicii identice sau similare cu cele solicitate din clasa 35, marcate cu semnul respectiv care beneficiază de protecție cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris, iar prin utilizarea mărcii solicitate s-ar crea un risc de confuzie cu semnul anterior (art. 8 alin.(4) lit.a) din Legea nr. 38/2008).

9. Nefiind de acord cu Decizia din 31.05.2021, la data de 23 iulie 2021, a depus la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova o cerere de examinare a contestației referitoare la decizia privind cererea de înregistrare a mărfii. La data de 27 decembrie 2021, de către Comisia de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a fost emisă Hotărârea prin care: s-a respins revendicarea contestatarului; s-a

menținut în vigoare Decizia Direcției mărci și design industrial din 31.05.2021.

10. Cu Hotărârea Comisiei de Contestații nu este de acord, deoarece, atât Decizia din 31.05.2021, cât și Hotărârea Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 27 decembrie 2021 prin care s-a verificat în ordine prealabilă contestația reclamantului constituie acte administrative individuale în sensul art.11 alin.(1) din Codul administrativ din perspectiva în care acestuia nu i s-a acordat avantajul solicitat - adică înregistrarea mărcii.

11. În Decizia din 31.05.2021, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova a indicat că se respinge cererea de înregistrare a mărcii „Mellony” din cauza că prin opoziția depusă în conformitate cu prevederile art. 40 din Legea nr. 38/2008 se demonstrează faptul atingerii unui drept dobândit anterior, în special dreptului de autor, protejat în baza Legii nr.139 privind dreptul de autor și drepturile conexe, art. 8 alin.(3) din Legea nr. 38/2008 privind protecția mărcilor.

12. Astfel, prin prisma prevederilor Legii nr.139, ar putea fi refuzată înregistrarea unei mărci în situația în care aceasta încalcă dreptul de autor, respectiv încalcă dreptul de autor a cuiva asupra operei din domeniul literaturii, artei și științei.

13. Având în vedere faptul că marca combinată „Mellony” solicitată a fi înregistrată de către Andrei Ciobanu, nu încalcă dreptul de autor a cuiva (din domeniul literaturii, artei și științei), argumentul AGEPI din Decizia din 31.05.2021 este unul eronat și care contravine legii.

14. Mai mult, art. 8 alin. (3) din Legea nr. 38 prevede și celelalte cazuri în care poate fi refuzată înregistrarea unei mărci, și anume când se încalcă un drept dobândit anterior la nume, la imagine, dreptului de autor, dreptului la o indicație geografică protejată sau la o denumire de origine protejată, la un desen sau la un model industrial protejat sau unui alt drept de proprietate intelectuală protejat conform legii.

15. La caz, nu s-a demonstrat absolut în nici un mod că marca solicitată a fi înregistrată de către Andrei Ciobanu încalcă vreun drept din cele enumerate, dobândit anterior, considerent din care acest argument al AGEPI din Decizia din 31.05.2021 este unul eronat și care contravine atât Legii nr. 139, cât și Legii nr. 38.

16. Un al doilea argument invocat în Decizie este că se demonstrează că drepturile la o marcă neînregistrată, au fost dobândite de către opozant înainte de data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii, și sunt confirmate

prin probe ce demonstrează că pe piața Republicii Moldova au fost plasate servicii identice sau similare cu cele solicitate din clasa 35, marcate cu semnul respectiv care beneficiază de protecție cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris, iar prin utilizarea mărcii solicitate s-ar crea un risc de confuzie cu semnul anterior.

17. Lui Andrei Ciobanu nu i s-au adus la cunoștință probele prezentate de către opozant, precum că drepturile la o marcă neînregistrată au fost dobândite de către opozant la o dată anterioară dății de depozit a cererii de înregistrare a mărcii.

18. Mai mult, analizând baza de date a mărcilor <https://www3.wipo.int/branddb/en/>, nu a identificat absolut nici o marcă care să beneficieze de protecție cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris.

19. Respectiv, pentru ca urmare a unei opoziții să fie refuzată înregistrarea unei mărci, opozantul trebuie să demonstreze cumulativ că: drepturile la marcă au fost dobândite anterior; sunt confirmate printr-un act legal sau probe ce demonstrează că pe piața RM au fost plasate produse și/sau servicii identice sau similare cu cele solicitate; produsele și/sau serviciile sunt marcate cu semnul respectiv care beneficiază de protecție și se bucură de renume cel puțin într-un stat parte la

20. Convenția de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului; Prin utilizarea mărcii s-ar crea un risc de confuzie cu semnul anterior ori fără motive justificate s-ar profita de renumele acestui semn.

21. Atrage atenția asupra faptului că din Decizia AGEPI nu rezultă că opozantul a întrunit cumulativ toate condițiile, prin urmare nu putea fi refuzată înregistrarea mărcii.

22. Mai mult, art.42 alin.(4) din Legea nr.38 prevede că, în cazul în care, din examinarea opoziției, rezultă că marca nu îndeplinește condițiile de înregistrare pentru toate sau numai pentru o parte din produsele și/sau serviciile pentru care este solicitată, cererea se respinge pentru produsele și/sau serviciile respective. În caz contrar, se respinge opoziția.

23. Astfel, în circumstanțele în care nu s-au întrunit cumulativ toate cele 4 condiții enumerate la art. 8 alin. (4) lit. a), opoziția urma să fie respinsă.

24. Suplimentar, art. 43 alin.(1) din Legea nr. 38 prevede că în cazul în care, în temeiul motivelor absolute sau relative de refuz specificate la art. 7 și 8, marca nu îndeplinește condițiile de înregistrare pentru toate sau pentru o parte din produsele și/sau serviciile pentru care este solicitată, cererea de înregistrare a mărcii se respinge pentru produsele și/sau serviciile respective.

25. Prin urmare, chiar dacă opozantul demonstra că întrunește cumulativ toate cele condiții de refuz a înregistrării mărcii solicitate de Ciobanu Andrei, AGEPI nu avea dreptul să refuze înregistrarea mărcii și pentru clasa 25.

26. Mai mult, deși în contestația depusă s-a invocat că nu putea sub nici o circumstanță să îi fie refuzată înregistrarea mărcii pentru clasa 25, în Hotărârea sa, Comisia a stabilit că compania „Aronax” SRL prestează servicii de publicitate, gestiune a afacerilor comerciale, administrare comercială din clasa 35 sub semnul Mellony pe piața din Republica Moldova mai bine de cinci ani. Reieșind din materialele dosarului, Comisia constată că fostul opozant a demonstrat faptul că deține drepturi anterioare în privința semnului Mellony pentru produse și servicii din clasele 20, 35 conform CÎPS, fiind proprietarul unui salon de mobilă. Cu referire la produsele revendicate de contestatar din clasa 25 (de exemplu, îmbrăcăminte, încălțăminte, etc.), Comisia constată că fostul opozant nu a prezentat careva probe ce ar demonstra că pe piața Republicii Moldova au fost plasate produse identice sau similare, marcate cu semnul respectiv or fostul opozant este o companie producătoare de mobilă precum și deținătoarea unui salon de mobilă cu denumirea Mellony. În acest mod, Comisia recunoaște existența unui drept anterior ce decurge din semnul utilizat în comerț Mellony pentru serviciile din clasa 35, după compania „Aronax” SRL, respectiv, în raport cu aceste servicii este întemeiat motivul de refuz în privința mărcii examinate conform cererii nr. depozit 044917 în baza art. 8 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 38/2008.

27. Constată cu regret că deși Comisia de Contestații a AGEPI a reținut în Hotărârea sa că „Aronax” SRL nu a demonstrat sub nici o formă că ar plasa pe piață și produse din clasa 25 - clasă solicitată spre înregistrare de către Andrei Ciobanu – nu a admis măcar în această parte contestația înaintată de către Andrei Ciobanu.

28. Prin urmare, Andrei Ciobanu, în calitate de titular al mărcii, s-a adresat cu o cerere de înregistrare a acesteia către autoritatea specializată în acest sens din Republica Moldova, și anume Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală.

29. Așa cum s-a menționat mai sus, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, iar ulterior în cadrul soluționării prealabile a contestației, Comisia de Contestații a AGEPI, absolut neîntemeiat au respins cererea acestuia de a înregistra marca „Mellony”.

30. Prin această acțiune ilegală a autorității administrative, acesta este privat de drepturile conferite titularului mărcii prevăzute de art. 9 din Legea nr. 38.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

31. Prin hotărârea din 21 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins acțiunea depusă de către avocatul Dumitru Barbaroș în interesele reclamantului Andrei Ciobanu împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu participarea terțului SRL „Aronax” privind contestarea actelor administrative.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

32. La 9 decembrie 2022, avocatul Dumitru Barbaroș, în interesele reclamantului Andrei Ciobanu, a declarat apel împotriva hotărârii, solicitând casarea ei, cu emiterea unei decizii noi prin care acțiunea înaintată să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

33. Prin decizia din 29 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Dumitru Barbaroș în interesele lui Andrei Ciobanu și s-a menținut hotărârea din 21 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

34. În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că hotărârea primei instanțe a fost corect motivată și fundamentată pe dispozițiile legale aplicabile, iar actele administrative contestate au fost emise cu respectarea normelor în vigoare.

35. A constatat că AGEPI a aplicat în mod corect prevederile Legii nr. 38/2008 și a respins justificat cererea de înregistrare a mărcii „Mellony”, invocând existența unui drept anterior al SRL „Aronax” asupra semnului respectiv, protejat în temeiul legislației privind mărcile și drepturile de autor.

36. Instanța a subliniat că refuzul înregistrării s-a bazat pe probe pertinente care confirmă utilizarea semnului „Mellony” în comerț de către SRL „Aronax” anterior datei de depozit a cererii înaintate de Andrei Ciobanu. De asemenea, s-a constatat că, în temeiul art. 8 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 38/2008, utilizarea mărcii solicitate ar fi de natură să creeze un risc de confuzie cu semnul anterior, în detrimentul titularului dreptului preexistent. Instanța de apel a reținut că apelantul nu a demonstrat existența unui drept superior și nu a furnizat probe care să infirme argumentele opoziției formulate de SRL „Aronax”, respectiv, nu a dovedit că deținea un drept anterior asupra semnului sau că utilizarea acestuia nu ar genera confuzie în rândul consumatorilor.

37. Totodată, a constatat că decizia AGEPI din 31.05.2021 și hotărârea Comisiei de Contestații din 27.12.2021 au fost emise cu respectarea prevederilor legale aplicabile, iar instanța de fond a realizat o corectă aplicare a normelor de drept material și procedural. În aceste condiții, instanța de apel a respins apelul ca neîntemeiat și a menținut hotărârea primei instanțe în întregime.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

38. La 15 februarie 2024, avocatul Dumitru Barbaroș în interesele lui Andrei Ciobanu a declarat recurs împotriva deciziei din 29 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea lui, casarea integrală a deciziei și a hotărârii, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

39. În motivarea recursului, avocatul Dumitru Barbaroș, în interesele recurentului Andrei Ciobanu, a invocat că decizia contestată este arbitrară și bazată pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. A susținut că instanțele inferioare nu au analizat în mod corespunzător argumentele recurentului și că refuzul înregistrării mărcii „Mellony” nu este justificat în mod legal. Consideră că hotărârile atacate sunt eronate și solicită casarea acestora, invocând mai multe motive, printre care lipsa unui temei real pentru refuzul înregistrării mărcii în clasa 25.

40. Apărătorul recurentului susține că instanțele inferioare au aplicat în mod eronat prevederile referitoare la drepturile la o marcă neînregistrată și la riscul de confuzie, neexistând dovezi clare că marca „Mellony” a fost utilizată anterior de SRL „Aronax” în legătură cu produsele din clasa 25.

41. Argumentează că, deși instanțele au reținut că SRL „Aronax” deține drepturi asupra semnului „Mellony” pentru clasa 35, acestea nu au demonstrat că firma opozantă desfășoară activități comerciale relevante pentru clasa 25 (îmbrăcăminte, încălțăminte etc.), ceea ce ar fi trebuit să conducă la admiterea înregistrării pentru această clasă.

42. Susține că AGEPI a permis anterior înregistrarea unor mărci identice pentru clase diferite, argumentând că, în speță, nu există un risc real de confuzie pentru consumatori.

43. Apreciază că refuzul înregistrării mărcii pentru clasa 25 încalcă drepturile conferite de Legea nr. 38/2008 și de Convenția de la Paris, privându-l pe recurent de protecția juridică asupra mărcii sale.

44. Invocă faptul că hotărârea Curții de Apel nu a oferit o justificare clară privind refuzul înregistrării mărcii pentru clasa 25, ci s-a concentrat pe clasele 20 și 35, ceea ce demonstrează o abordare superficială a problemei.

ARGUMENTELE INTIMATULUI

45. Prin referința depusă la 12 martie 2024, intimatul AGEPI a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

46. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

47. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

48. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

49. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

50. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, copia deciziei integrale a fost notificată avocatului recurentului, în mod electronic, la 15 ianuarie 2024, iar cererea de recurs a fost depusă în termen legal, la 15 februarie 2024.

51. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

52. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

53. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

54. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

55. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

56. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 2451 din Codul administrativ.

57. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

58. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenții argumentate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

59. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

60. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

61. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în

sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

62. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de avocatul Dumitru Barbaroș în interesele lui Andrei Ciobanu.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc